

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.82/2013/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a **2014. év szeptember hó 5. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I.r. vádlott és társa ellen** indított büntető ügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának a 2013. szeptember hó 12. napján kihirdetett KB.II.25/2013/4. számú ítéletét **I.r. és II.r. vádlottak** vonatkozásában **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. szeptember 12. napján kihirdetett Kb.II.25/2013/4. számú ítéletével **I.r. és II.r. vádlottakat** bűnösnek mondta ki a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért az **I.r. vádlottat** 2 évre, míg a **II.r. vádlottat** 1 évre próbára bocsátotta. A **II.r. vádlottat** kötelezte 9.000,. ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be mindkét vádlott tekintetében súlyosítás érdekében. Az **I.r. és II.r. vádlottak** valamint védőik a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének részletes, írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és mindkét vádlottal szemben pénzbüntetést szabjon ki, továbbá az **I.r. vádlottat** ítélje rendfokozatban visszavetés, míg a **II.r. vádlottat** várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetésre. Utalt arra fellebbezésében, hogy a vádlottaknak a tárgyalás második részében tett rövid beismerő nyilatkozata nem tekinthető tényfeltáró jellegű beismerő vallomásnak, és nem mutat igazi megbánást. Ezért, jelentős enyhítő körülményként az nem is vehető figyelembe. Utalt továbbá arra, hogy az **I.r. vádlott** kifejezetten rossz parancsnoki jellemzést kapott.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1065/2013/1. számú átiratában a vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az **I.r. vádlottal** szemben súlyosításul a Btk.33.§ (4) bekezdés alkalmazásával, az 50.§. (1) és (3)

bekezdései szerint pénzbüntetést, valamint a Btk.139.§ (2) bekezdése szerinti rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetést, míg a II.r. vádlottal szemben súlyosításul a Btk.33.§ (4) bekezdés alkalmazásával az 50.§ (1) és (3) bekezdései szerinti pénzbüntetést és a Btk.140.§ (2) bekezdése szerinti várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetést szabjon ki, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Utalt arra, hogy elegendő védencével szemben a törvényszék által alkalmazott intézkedés alkalmazása is figyelemmel arra, hogy vádlott ugyan a szolgálatban ténylegesen elaludt, azonban mindezt egy olyan időben tette, amikor részére önképzési idő volt meghatározva, tehát a kívülág felé megnyilvánuló konkrét szolgálati tevékenységet nem kellett végeznie. Álláspontja szerint ennek ismeretében jóval alacsonyabb a cselekmény társadalomra veszélyességének foka, így szükségtelen büntetés kiszabása. Utalt továbbá arra, hogy védencét időközben másik rendőrkapitányságra helyezték át, és a szolgálat ellátása is javuló tendenciát mutat.

A II.r. vádlott a saját védelmében tett nyilatkozatában előadta, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését, és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács eljárása során az eljárási szabályokat mind a bíróság eléállításra vonatkozó speciális, mind pedig az általános jellegű eljárási szabályok tekintetében betartotta. A szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. és II. r. vádlottak mind a nyomozás, mind pedig a tárgyalás kezdetén tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, majd a bizonyítási eljárás lefolytatását követően bűnösséget elismerő nyilatkozatot tettek. Ezen beismerő nyilatkozatukat támasztották alá a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló egyéb - okirati - bizonyítékok. Így az elsőfokú bírósága tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg.

Az ítéltábla katonai tanácsa a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az I.r. vádlott személyi körülményeit a védő által becsatolt új parancsnoki jellemzés alapján, annyiban egészíti ki, hogy: Az I.r. vádlott jelenleg a ... Rendőrkapitányság állományában teljesít szolgálatot" Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a

Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekményük jogi minősítése is. Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor I.r. és II.r. vádlottak bűnösségét 1-1 rb. a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében állapította meg.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság alapvetően helytállóan sorolta fel, a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, azonban az enyhítő körülményeket a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy Bár a vádlottak szolgálatuk teljesítése során elaludtak, és ezzel megvalósították a terhükre rótt bűncselekményt, azonban mindezt nem valamely konkrét szolgálati feladat elvégzése során tették, hanem a szolgálatba beépített önképzési időben. Ezt a körülményt nyomatékkal figyelembe véve, nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I.r., valamint II.r. vádlottal szemben differenciáltan, kettő illetve egy évi próbára bocsátás, intézkedést alkalmazott. A Btk.65.§ (1) bekezdése erre lehetőséget biztosít, és a vádlottak eddigi életvezetése, valamint beismerő vallomásuk egyaránt arra utal, hogy alaposan feltehető, hogy a büntetés célja velük szemben intézkedés alkalmazásával is elérhető.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb - a bűnügyi költségre vonatkozó - rendelkezése is törvényes ezért az ítéletet a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján- helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2014. szeptember 5.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

. Mészáros László hb. ezredess.k.

előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

szavazó bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában jogerős, a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés végrehajtható.

Budapest, 2014. szeptember 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke